

- **Co dobrego może wynikać dla rodziców z faktu, że wyznaczają granice, nakładają ograniczenia swojemu dziecku?**

Rodzice:

- Budują swój autorytet
- Budują wzajemne zaufanie
- Uporządkują swoje relacje dzieckiem
- Przekazują spójny system wartości
- Zapobiegają zagrożeniom, na które narażone jest dziecko
- Mają:
- świadomość, że dziecko posiada umiejętność radzenia sobie w trudnych sytuacjach
- poczucie dobrego wywiązania się z roli rodzica
- poczucie bezpieczeństwa wynikający z przewidywalności zachowań dziecka
- komfort psychiczny – uznanie środowiska
- **Co dobrego może wynikać dla dzieci z faktu, że rodzice wyznaczają im granice, nakładają ograniczenia?**

Dziecko

- posiada umiejętność odróżniania dobra od zła
- wie, jak postąpić w danej sytuacji
- ma świadomość konsekwencji swoich działań
- zna swoją pozycję w rodzinie, ma poczucie bezpieczeństwa
- respektuje reguły, normy będąc poza domem
- lepiej potrafi współpracować w grupie (rozwija umiejętności interpersonalne)
- nie sprawia sobie kłopotów w szkole
- uczy się „jak nie być egoistą”
- uczy się, jak stawiać granice, jest asertywne (profilaktyka zagrożeń)
- nie ponosi strat rozwojowych
- poznany model wychowania może przenieść w życie dorosłe
- **Czego mogą obawiać się rodzice wyznaczając granice, nakładając ograniczenia swemu dziecku?**
- buntu dziecka (ucieczka, „pyskowanie”)
- braku konsekwencji w egzekwowaniu ustalonych norm
- własnej niewiedzy na temat tworzenia norm, ustaleń (R – Dz)
- czy normy, granice są wyznaczone właściwie?
- reakcji dziecka, np. że podważy ich kompetencje
- że dziecko przestanie ich kochać
- że stracą jego autorytet, szacunek
- braku samodzielności dziecka
- zubożenia dzieci na ograniczenia (kary), brak reakcji
- pogorszenia zachowania dziecka
- poczucia utraty „władzy”, jeśli dziecko nie reaguje na ograniczenia
- złej opinii środowiska
- **Czego mogą obawiać się dzieci, gdy rodzice wyznaczają im granice, nakładają ograniczenia?**
- nie sprostają wymaganiom rodziców
- braku swobody
- braku samodzielnego wyboru, podejmowania decyzji

- konsekwencji w sytuacji niedostosowania się do ustalonych norm, wyznaczonych granic (kar)
- odizolowania od grupy rówieśniczej, która takich ograniczeń nie ma
- braku poważania u rówieśników
- poczucie straty czegoś ważnego
- poczucia niesprawiedliwości
- obawa przed brakiem miłości ze strony rodziców
- obawa przed nadmiernym stawianiem barier
- ośmieszenia przed rówieśnikami, poczucie mniejszej wartości
- nadmierna zależność od rodziców
- nudy, schematyczności

O CZYM POWINNI PAMIĘTAĆ RODZICE WYZNACZAJĄC GRANICE, NORMY, REGULY, UCZĄC DZIECKO ODPOWIEDZIALNOŚCI?

Granice mają być :

- elastyczne, dostosowywane do wieku
- poszerzane, gdy dziecko wywiązuje się z obecnych ustaleń i zdobyło zaufanie rodziców
- przedyskutowane z dziećmi, uzasadniane

Warto, by rodzice:

- porozumieli się ze sobą, co do granic, by dziecko nie gubiło się w różnorodnych oczekiwaniach
- dbali, by ograniczenia wynikały z uniwersalnych wartości, norm społecznie akceptowanych
- pokazywali dziecku obopólne korzyści wynikające z respektowania granic
- konsekwentnie egzekwowali ustalone granice
- pamiętali o równowadze między swobodą dziecka a ograniczeniami
- często okazywali dziecku miłość, akceptację, wsparcie